

φαλακρός

φαλακρός, -ή, -ό, επίθ. [<φαλάκρα + κατάλ. -ος], βλ. λ. [καραφλός](#).

- δυο φαλακροί μαλώνανε για μια τσατσάρα, λέγεται ειρωνικά στην περίπτωση που δυο άτομα μαλώνουν για άσχετη με αυτούς υπόθεση: «χωρίς να γνωρίζετε το ζευγάρι, διαφωνείτε αν πρέπει να παντρευτούν ή όχι κι αυτό μου θυμίζει το δυο φαλακροί μαλώνανε για μια τσατσάρα».

- έπιασες το φαλακρό απ' τα μαλλιά, δεν πρόκειται να κερδίσεις, να πραγματοποιήσεις το παραμικρό κέρδος, το παραμικρό όφελος, τίποτα: «αν μπλέξεις μ' επιχειρήσεις που έχουν σχέση με ρούχα, έπιασες το φαλακρό απ' τα μαλλιά, γιατί γέμισε η αγορά από κινέζικο ρουχισμό».

- ο φαλακρός ψείρες δεν έχει, βλ. λ. [ψείρα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας